

با صف متحد، پیش به سوی روز جهانی کارگر!

امسال در شرایطی به استقبال روز جهانی کارگر می رویم که به مانند سالهای گذشته، طبقه کارگر در وضعیت نامطلوب و فعالین آن زیر فشار دستگاه حاکم سرمایه داری قرار دارند. دولت نئولیبرالیزه شده ی آشکارا نظامی - مذهبی در ایران، پیرو سیاست ریاضت اقتصادی اعمال شده در سراسر دنیا به توسط دولت ها و حاکمین، با تحمیل فشار اقتصادی، روز به روز فقر و تنگدستی بیشتری را بر جامعه بی دفاع تحمیل کرده و بدین شکل شکاف بین طبقات متخاصم گسترده تر و عمیق تر می گردد، اما خاصیت اساسی تر سالی که پیش روی داریم از آن جهت است که جنبش کارگری هر چند به مثابه یک جنبش ضد سرمایه داری در میدان مبارزه یکه و تنها باقی مانده ولی با تمام این اوصاف و با تمام ضعف هایش همچنان در برابر تهاجم حاکمیت مقاومت می کند.

بدین سبب اهمیت دفاع از جنبش کارگری در چنین شرایطی و در فقدان یک رهبری سیاسی بالفعل برای جامعه دو چندان گشته و این امید را در دل هر مبارز انقلابی و کمونیستی روشن می کند که تقویت هر لحظه ای جنبش کارگری می تواند موجبات عروج این طبقه به مثابه رهبری سیاسی جامعه را فراهم آورد، اما از طرف دیگر، یعنی در نبود هم پیمانان اجتماعی این طبقه (که خود حاصل یک سرکوب وسیع است)، در امر پیشبرد مبارزه در صحنه واقعی جدال طبقاتی، می تواند شرایط شکست همین مقدار از مقاومت این جنبش و در هم شکستن فعالین آنرا نیز فراهم آورد که تماماً و یک طرفه می تواند موجبات استحکام و بقای بیشتری را برای حاکمیت پدید بیاورد.

از این روی، سخن ما با مبارزین انقلابی و کمونیست بدین گونه است که روز جهانی کارگر و خصوصاً با شرایط پیش رو، نه روز منافع سازمانی، که بیش از هر چیز در تمرکز مبارزه ی جاری کارگران به صورت جهانی به انواع گوناگون اهمیت یافته و بدین شکل هر نیروی سیاسی ای که خواهان هژمونی یافتن جنبش کارگری به عنوان یگانه آلترناتیو رهایی بخش عصر حاضر به مثابه رهبری سیاسی جامعه است می بایست با در نظر گرفتن منافع کلیت طبقه کارگر، در یک صف مشترک به دفاع از مبارزات کارگران برخاسته و بلوکی را در برابر تهاجم اقتصادی و سیاسی به نفع طبقه ای که خود را متعلق به منافع آن می داند ایجاد نماید.

پیش به سوی روز جهانی کارگر در یک صف!

زنده باد جنبش کارگری!

کانون سوسیالیست های کارگری

www.socialistworkers.blogspot.com

